Ч. 139 (13.684). Львів, середа 30. травня 1934. Poczlowe opłato opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

Львів, 28. травня 1934.

Традиційне Свято поляглих у Львові мало цього року дещо інший образ через те, що процесійний похід на оба львівські цвинтарі відбувся цим разом в одному дні, в понеділок, і в тій самій порі. Ця обставина відбилась безперечно на величности і чисельности зеленосвяточного походу, бо українське громадянство розділилось цього року на дві частини: одна пішла з процесіями на Янівський, друга на Личаківський цвинтар. Та проте і цьогорічне свято пройшло гарно і виявило наглядно, що культ поляглих у нашому народі зростає і поглиблюється щораз більше.

Як було заповіджено у пресі, на Янівський цвинтар рушили вірні під проводом духовенства і процесій з церков: св. Юра, св. Пятниць, оо. Василіян, св. Николая, Левандівки і Богданівки з Сигнівкою. По дорозі співав хор питомців Дух. Академії, корпоративно йшли члени „Молодої Громади" й інших українських установ. Поодинокі процесії йшли окремо і зійшлись майже всі перед цвинтарем.

На цвинтарі зібрались усі біля могили Невідомого Стрільця (недалеко від входу ліворуч), у тому числі всі члени Т-ва „Молода Громада" під проводом ґен. Тарнавського і голови дир. Ю. Шепаровича, члени КАУМ зі своїм прапором, Марійські дружини, члени т-ва католицьких студентів „Обнова" і т. д. На могилі зложено кільканацять прегарних вінків, м. ін. від Т-ва Охорони Воєнних Могил, Молодої Громади, КАУМ, Обнови і т. д. Там духовенство відправило панахиду, до якої співав хор богословів під проводом пит. Жолкевича. Опісля виголосив коротку проповідь про культ поляглих о. Каштанюк, що при кінці візвав присутніх не йти, як що-року, в гору на цвинтар українських поляглих, аби його не знищити, бо там іде основна реконструкція. Після відспівання „Вічної памяти" та „У дві пари несуть мари" панахида над могилою Невідомого Стрільця закінчилась і духовенство розійшлось по цвинтарі правити панахиди над поодинокими могилами. Одначе молодь не покинула могили Невідомого Стрільця і стала співати національні пісні, при чому в кількох місцях розкинено летючки. Моментально прийшло до інтервенції поліції пішої і кінної і до арештувань серед молоді обох полів. Через ті події багато людей розбіглося і дальші відправи духовенства на могилах заслужених духовних і світських громадян не мали вже такого настрою, як у попередніх роках.

*

На Личаківський цвинтар прийшли процесії з церков: Успенської, Преображенської, з вул. Зибликевича, св. Петра і Павла та зі Знесіння, що зійшлися теж перед цвинтарною брамою. В поході співали два хори: сильний хор „Бандуриста" і хор під проводом радн. Купчинського.

На цвинтарику поляглих, де зложено теж вінки від українських установ та запалено свічки, відправило духовенство панахиду, після чого проповідь про вагу культу поляглих виголосив о. Ґорчинський. Свято на цьому цвинтарику закінчилось могутнім „Вічная память" та „Ви жертвою".

Після того при великому здвизі народу відправило духовенство панахиди перед капітульною гробницею, перед памятником Маркіяна Шашкевича, Вол. Барвінського, Адама Коцка, Івана Франка, заслужених священиків о. Теозія Лежогубського, о. д-ра Омеляна Огоновського і багатьох інших духовних та світських громадян.

Біля могили бл. п. Любовича прийшло і на Личаківському цвинтарі до інтервенції поліції, яка арештувала кільканацять молодих людей обох полів. Одначе в загальному свято на Личаківському цвинтарі пройшло значно спокійніше, як на цвинтарі Янівському, і під вечір усі зібрані процесії вернулися в порядку до своїх церков.

Народу на обох цвинтарях було кільканацять тисяч. Майже всі учасники свята поголовно мали відзнаки Т-ва Охорони Воєнних Могил, за які вкидали свої лепти до пушок того ж Т-ва.

*

ПАТ ПРО ПОДІЇ НА ЦВИНТАРІ.

ЛЬВІВ, 28. 5. ПАТ. У другому дні гр. кат. Зелених Свят на Янівському цвинтарі після церковних відправ гурт молоді пішов до могили пок. Лучейка та Крупи, відомих боєвиків ОУН, де розкинули теж протидержавні летючки. Підчас інтервенції поліції споміж згуртованих кидано камінням до поліції, тоді теж упав стріл. Поліція зліквідувала подію та придержала 20 осіб — у цьому одного теольоґа та 6 жінок.

На Личаківському цвинтарі спокою не нарушено. Лише при гробі пок. Любовича гурток молоді розкинув протидержавні летючки.

Посуха на Україні.

„Дейлі Телеґраф" з дня 23. ц. м. повідомляє з Москви, що на Україні та Північно-Кавказькому Краю панує небувала посуха, яка ще більше загострює положення і в так уже голодуючому краю. Радянська влада зарядила „змобілізування всіх пожежних машин, возів з бочками, помп, бочок, відер, тракторів і льокомотив" до боротьби з посухою. Чисто по радянськи. Біда тільки, що посуху годі поставити під суд за саботаж і націоналістичний ухил.

Малий дощ впав у західних частях України. В інших частях від довгого часу не було й краплі дощу.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН).

Утікають перед голодом.

„Таймс" (з дня 23. ц. м.) подає, що з совітського Туркестану втікає масово населення до Персії, бо в Туркестані панує страшний голод. Біля 30.000 осіб перейшло перську границю. Втікачі перейшли без засобів до життя і перський уряд має клопіт, щоб їх розмістити і проживити. Деякі з утікачів перейшли майже голі. Американська місія в місті Мешед завела допомогову акцію, але вона далеко не вистарчає.

Між втікачами находиться також 800 бохарських жидів (чому не виїхали до прославлюваної більшовиками жидівської республики в Біробіджані? — прим.) Вони звернулися до анґлійського міністра в Тегерані, щоб через нього одержати від палестинської влади дозвіл на поселення в Палестині. Палестинський уряд дав дозвіл для 30 осіб.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН)

ЛОТИСЬКІ КОМУНІСТИЧНІ ПОСЛИ ПЕРЕД ВОЄННИМ СУДОМ.

Лотиський прокуратор закінчив слідство у справі 6 арештованих комуністичних послів. Їх передадуть воєнному судові. Відповідатимуть за участь в організації, яка хотіла повалити істнуючий устрій.

РОЗВЯЗАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ У ДАНЦІҐУ.

На основі розпорядку сенату з 20. червня 1933 президент данціґської поліції розвязав комуністичну партію в Данціґу та підчинені їй організації. В інтервю журналістам през. Форбес сказав, що розпорядок не суперечить конституції та не торкається справи мандатів комуністичних послів, які не вигасають. Розвязання партії президент поліції мотивує вислідом слідства в карній справі проти послів і членів ком. партії, які кольпортували комуністичну літературу. Стверджено, що члени управи ком. партії в Данціґу мали зброю та роздавали її теж іншим комуністам. У летючках взивали населення до непослуху та спротиву розпорядкам сенату.

ДОЛЯР ПІШОВ У ГОРУ.

На вчорашніх біржах була сильна звишкова тенденція нюйорської девізи. На варшавській біржі нотували її 5.29 і пів, у Ціріху 3.07 і пів супроти 3.07 і три четверті в суботу, в Парижі при отворенні 15.15 супроти 15.14 при суботнішньому замкненні, вкінці при замкненні біржі в Льондоні 5.08 і одна осьма. На звишку доляра вплинуло Рузвельтове письмо, яке передбачували як радикальніше та таке, що спричинить подачу доляра. Девіза на Берлін паде.

У Львові доляр у приватних оборотах 5.26 до 5.27 зол.

ПІД УВАГУ ГРОМАДЯНСТВА. Присилайте членські вкладки складанками до Т-ва „Просвіти". Нехай ніодна складанка не змарнується, але повернеться, виповнена до Централі. Громадянство, а в першу чергу установи, повинні памятати, що масове членство є одинокою найкращою допомогою для освітніх змагань.

Льорд Ротермір за порозумінням з Японією.

В Англії ведеться від довшого часу змагання двох течій, які стараються позискати для себе публичну опінію. Одна течія, це безоглядні прихильники Союзу Народів і Франції. Вони разом зі Союзом Народів виступили були проти японської політики на Далекому Сході підчас японсько-китайського конфлікту. Друга група це ті, що бажалиб не тільки вдержання нетральности на Далекому Сході, але навіть заключення тісної приязни з Японією.

В „Дейлі Мейл" з 23. ц. м. помістив льорд Ротермір (власник одного з найбільших газетярських концернів в Анґлії) сензаційну передову статтю, яка характеризує опінію групи, що стоїть за союзом з Японією.

Стаття має наголовок „Я хочу приязни з Японією". Льорд Ротермір радить, „лишімо каштани Союзу Народів, нехай вони горять. Вони нас мало обходять". Союз Народів, по думці льорда Ротерміра, старається руками Великої Британії виґортати горячі каштани з далекосхідного вогню.

„Положення (на Далекому Сході) — каже льорд Ротермір, — досягає критичної висоти. Союз вислав недавно до Китаю одного зі своїх післанців, таких, що до всего втручаються, поляка на імя д-р Райхман, з припорученням, щоби він подав свій плян на широко закроєну інтервенцію в китайських справах..." З такою політикою льорд Ротермір не може погодитися і щиро радить британському урядові держатися здалека від усього, що його могло би наразити на неприязнь Японії.

Статтю закінчує словами: **„Японія це наш природний приятель.** Як довго Японія придержується (в Китаю) політики „отвертих дверей", так довго нас мало повинно обходити те, що вона робить, щоби привернути порядок у Китаю. Союз Народів повинен держати свої руки здалека від Далекого Сходу! Японія має далеко більше право журитися китайськими справами і не можна від неї жадати, щоби заголодила себе на смерть, на своїх мало родючих островах, щоби тільки приподобатися Союзові Народів.

„Ми, британці, не повинні брати жадної участи в тих непевних плянах Союзу Народів відносно „відбудови" Китаю. Підставою нашої політики на Далекому Сході є два слова: Приязнь з Японією". (Укбюро, Льондон).

Европейський хаос.

Перед остаточним крахом конференції розброєння. — Клопіт з совітами у Лізі Націй. — Суперництво Польщі. — „Камінь предкновенія" ме[illegible] невих умов.

Дня 29. ц. м. збереться в Женеві пленум розброюної конференції. Чим воно скінчиться — нині тяжко сказати. Мала надія на якийсь компроміс між головними европейськими державами, вповні виправдує здогади деяких песимістів, що засідання пленуму розброюної конференції може винести лиш одно рішення: розвязати розброюну конференцію. І дотеперішній біланс цілої довгої і такої складної розброюної акції вповні оправдує таку можливість. Нині вже кожному ясно, що не розброєння або хочби обмеження зброєння, але навпаки перегони у зброєнні це дійсний стан в міждержавному світовому житті.

Якийже вихід з такого положення і що буде далі?

Є лише дві можливости: або погодитися на процедуру, що її передбачає Ліґа Націй і яку вписано в мировий версайський договір, або взятися за акцію незалежно від Женеви. Нині говорять, що на випадок розбиття розброюної конференції, за акцію розброєння возьметься безпосередньо Ліґа Націй. Колиб так дійсно сталося, то і для Ліґи Націй лишаться теж лише дві можливости: або звернутися до Берліна і під загрозою військових санкцій завізвати Німеччину припинити зброєння, або скласти руки і безрадно приглядатися, як усі далі на перегони зброяться. Треба сподіватися, що на першу можливість, особливо колиб ішло про стосування санкцій, не погодилисяб Англія та Італія, а друга можливість булаб рівнозначна з важкою кризою, що може мати рішаюче значіння для дальшого існування самої Ліґи Націй.

Ситуація дійсно безвихідна, тимбільше, що найближче майбутнє Ліґи Націй теж не таке то ясне й рожеве, і без огляду навіть на евентуальну цілковиту невдачу розброюної конференції Ліґі Націй грозить ще гірша криза, ніж та, в якій вона опинилася після виступу з неї Японії і Німеччини.

Першою справою, яка в найближчому часі дуже ускладнить ситуацію Ліґи, буде мабуть вже рішений вступ до неї СССР. Про це говорять вже нині як про певний факт. Правда, дехто — головно Франція, а за нею і Мала Антанта, вважають, що вступ СССР до Ліґи Націй скріпить її позицію. Але ось вже Англія розглядає користі, які може мати Ліґа Націй з такого нового члена, дуже скептично. Вже сам той факт, що в Лізі Націй явиться такий член, якого спосіб думання і розуміння міждержавного життя так дуже ріжниться від загальноприйнятого, приспорить Лізі Націй напевно немало клопотів. Крім цього вступ СССР до Ліґи мусить майже автоматично висунути питання про постійне місце для Совітів у Раді Ліґи. Це питання викличе знову таки автоматично питання постійного місця в цій же Раді для Польщі. Польща вже дала пізнати, що цим разом вона не погодиться, щоби з нею поступити так, як це сталося при вступі Німеччини до Ліґи Націй. Тепер Польща певно буде домагатися повної рівноправности з Совітами у Женеві. Заспокоєння цих обох домагань мусілоб довести до реорганізації Ліґи Націй. А чейже ще у свіжій памяті побоювання, які викликала ще так недавно пропозиція Муссоліні зреорганізувати Ліґу Націй! Який шум тоді знявся і які протести!

Далі Ліґа Націй буде змушена вже на свому осінньому засіданні занятися другою дуже неприємною і „делікатною" справою, а саме проблемою т. зв. меншинових договорів, себто справою зобовязань, що їх перед Ліґою Націй взяли на себе деякі її члени супроти своїх меншин. Само собою, що СССР, вступаючи до Ліґи Націй, не візьме на себе ніяких зобовязань на охорону своїх меншин. А щож тоді скаже Польща? Польща зрештою вже і так зголосила резолюцію, в якій домагається, щоб меншинові зобовязання були поширені на всіх членів Ліґи Націй. Невдача цього польського внеску може мати такий наслідок, що або Польща „виповість" своє зобовязання (процедуральна цього не передбачено), або навіть покине Женеву! В Англії слушно побоюються, що питання охорони меншин може стати дійсною кризою Ліґи Націй, бож треба сподіватися, що за Польщею піддуть й інші члени Ліґи Націй і собі будуть домагатися ревізії своїх меншинових добовязань. Втратить Ліґа Націй т. зв. „право охорони меншин", то втратить до решти свій і так вже захитаний авторитет!

А справа сарського плебісциту це не клопіт для Ліґи Націй? І до цих клопотів мала би Ліґа прибрати собі ще новий і чи не найбільший: акцію розброєння.

Песимісти впевняють, що й Ліґа Націй не доведе розброюної акції до будь-якого успіху а тому на їх думку лишається лиш один вихід: кожний хай дбає сам про себе, як уміє. Кажуть, що така думка переважає нині в Льондоні. Льондон вже знеохочений до цілої розброюної акції, а деякі відповідальні англійські політики вже зовсім недвозначно висловлюють думку, що треба цілу справу лишити деякий час у спокою, хай вона йде собі своїм природним шляхом, а боятися нема чого. В найближчому майбутньому не може — мовляв — нічого статися, бо ріжниця сил є все ще велика і такою вона ще якийсь час лишиться. Німеччина не може дігнати у зброєнні Францію, отже і не може на неї напасти, а Франція знову не може сама виступити проти Німеччини. Англія й Італія будуть і надалі відігравати ролю тих чинників, що — відповідно до моменту — можуть так чи інакше реґулювати французько-німецькі відносини.

А щож Японія, проблема Далекого Сходу, проблема Пацифіку?!

Прага, травень 1934 *М-н.*

Великий політичний процес у Перемишлі.

ДЕВЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

(Від власного кореспондента.)

В суботу 26. травня ц. р. розправа почалась в год. 13-тій тому, що трибунал радив від год. 8.30 до 12.30 над внесками оборони, зголошеними на вчорашній розправі. Після чотиро-годинної наради трибунал відкинув усі внески оборони. Опісля на внесок прокуратора відчитано зізнання прокураторського свідка, поліц. агента Францішка Ваґілевського, який переводив ціле слідство. Свідок не міг явитися на розправу тому, що йому ампутували ногу, пострілену розбишаками Мачугою і Биком.

Його зізнання суперечні із зізнаннями поліційних агентів та ком. Оленкевіча, головно щодо вини підс. Демчука та Антоновича. В своїх зізнаннях свідок каже, що нічого конкретного не може сказати про діяльність обох підсудних у повітовій екзекутиві. Згадуючи за приналежність до ОУН, свідок заслонюється конфіденціональними вістками.

Після відчитання зізнань предсідник відложив розправу до вівторка 23. травня ц. р. У вівторок зізнаватиме референт воєвідського уряду зі Львова **Йосиф Хоржевський**, знавець „справ вивротових українських".

Висліди виборів до міських рад.

ВАРШАВА, 27. 5. ПАТ. В неділю 27. травня ц. р. відбулися вибори до міських рад у 341 містах на просторі 14 воєвідств. Голосування відбулося тільки в 254 містах, у 87-ох містах зголошено тільки одну важну листу і голосування не відбулося. Вибори відбулися спокійно. Тільки в Лодзі дійшло до сутичок між ендеками і членами союзу резервістів.

На просторі львівського воєвідства розписано вибори до міських рад у 19-ох містах. У Дрогобичі, Радимні, Яричові, Щирці, Баранові та Канчудзі зголошено тільки одну компромісову листу і тому голосування не відбулося. Вислід виборів у цих містах такий:

ВИСЛІД ВИБОРІВ У ЛЬВОВІ.

Згідно з дотеперішніми неофіціяльними обрахунками вислідів голосувань до міської ради у Львові на загальне число 72 мандатів у новій м. раді Польський Виборчий Комітет (проурядовий) здобув 45 мандатів, Стронніцтво Народове 5, ППС 5, жиди 16, українці 1 (Стечак з XVIII округи).

ЩИРЕЦЬ — жиди 9 мандатів, поляки 2 мандати та українці 1 мандат.

ЯРИЧІВ НОВИЙ: українці 4 мандати, поляки 4 мандати, жиди 4 мандати.

ДРОГОБИЧ: УНДО 5 мандатів, староруси 1 мандат, поляки 16 мандатів і жиди 10 мандатів.

РАДИМНО: поляки 8 мандатів, українці 2 мандати і жиди 2 мандати.

ЯНІВ: Поляки 5, жиди 4, українці 3.

КРАКІВЕЦЬ: поляки 7 мандатів, українці 2 мандати, жиди 2 мандати, старорусин 1 мандат.

ПЕРЕМИШЛЬ: ББ 25 мандатів, жиди 6, ППС 3, українці 1, старорусин 1.

ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

МЕЛЬНИЦЯ, пов. Борщів, на 12 мандатів: 7 поляків (ББ), 2 українці, 1 жид.

ПІДГАЙЦІ на 16 мандатів: 8 поляків (5 ББ, 3 Стр. Нар.), 2 українці, 6 жидів.

ЗАЛІЩИКИ на 16 мандатів: ББ 9, українці 2, жиди 5.

ХОРОСТКІВ, пов. Копичинці: на 16 мандатів: поляки 8 (7 ББ, 1 Стр. Нар.), українці 3, 1 старорусин, 2 жиди.

ГУСЯТИН: без голосування, на 12 мандатів: ББ 7, жиди 5.

ТЛУСТЕ, пов. Заліщики: без голосування на 12 мандатів: ББ 5, Стр. Нар. 1, жиди 4 українці 2.

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

БОЛШІВЦІ, пов. Рогатин: ББ 4, українці 3, старорусин 1, жиди 2.

БУРШТИН: ББ 4, українці 4, жиди 3, індивідуальна листа 1.

МИКОЛАЇВ н. ДН.: ББ 6, українці 3, сторус. 1, жиди 2.

ЖУРАВНО: ББ 3, українці 1, старорус. 2.

ПЕЧЕНІЖИН: ББ 6, українці 6, жиди 4.

В чотирьох містах (Богородчани, Рожнітів, Розділ, Заболотів) голосування не відбулося, тому що в тих містах зголосили лише одну компромісову листу.

Чому Совіти вступають до Союзу Народів?

Прага, травень, 1934.

З Льондону розійшлася вістка, що найдалі до двох тижнів СССР внесе прохання про приняття до Союзу Народів. У Льондоні пояснюють вступ СССР до Союзу Народів такими трьома головними причинами: першою і найважнішою є страх перед Японією і Німеччиною. Совіти сподіються, що як член Союзу Народів дістануть моральну і дипльоматичну підтримку проти цих двох держав. Зокрема сподіються вони одержати бодай з боку деяких членів Союзу Народів, військову забезпеку нинішніх своїх кордонів. Другою не менш важною причиною є зусилля Франції дістати СССР до Союзу Народів, щоби таким чином скріпити і в ньому самому і в його раді протинімецький фронт. Крім цього сподіються, що членство СССР в Союзі Народів поширилоб покищо ще тільки посередній аліянс між Францією, Совітами, Чехословаччиною та деякими балтійськими державами в рямках пакту про взаїмну запоруку. Третьою причиною, чому Совіти бажають вступити до Союзу Народів є сподівання, що ті держави, які ще досі їх не визнали тепер це зроблять.

У Льондоні є думка, що СССР надіється забагато. Особливо безпідставні є надії Совітів на те, що головні европейські держави візьмуть участь у пакті про взаїмні запоруки. Англія, Італія і Польща цілком певно не візьмуть на себе ніяких зобовязань про охорону совітських кордонів ані перед Японією, ані перед Німеччиною. Теж Югославія і Румунія не будуть з цим поспішати, а Рим і Варшава вже дали недвозначно до пізнання, що вони не бажають собі вмішуватися в якунебудь протинімецьку комбінацію в Женеві. В Англії бачать лиш одну користь зі вступу СССР до Союзу Народів, а саме, що це може бути для Німеччини товчком до її повороту до женевської інституції. *М—ч.*

До дальшого зброєння.

Сензаційна стаття Мусолінія.

Під таким наголовком помістив останніми днями „Іль Пополо д'Італія" передову статтю, якої автором є Муссоліні. Ця стаття викликала живий відгомін у всій Европі. За ясний і недвозначний у ній підхід до справи розброєння, дуже зацікавилися статтею в Англії.

З головнішими думками цієї статті хочемо познайомити й наших читачів.

Муссоліні починає свою статтю гостро, з пересердям, як людина, що не любить говорити багато про справу, якої успішно не може розвязати, бо інші в тому каламутять.

„Це востаннє вже беруся говорити про розброєння, про конференцію розброєння та про перспективи, які зарисовуються. Ці перспективи примушують ствердити, що конференція про розброєння вже скінчена, а зачинається конференція про зброєння. Становища великих держав уже означені: Франція й не думає розброїти ні одної людини, ні з однієї рушниці; Англія схильна розброїтися на суходолі, алеж дуже мало схильна обмежити боєздатність своєї фльоти і необхідно в неї скріпити летунство; Німеччина сильна V. розділом версайського договору і признанням їй права рівнозброєння з грудня 1932 р., жадає 300 тисяч війська і його озброєння; Італія запропонувала плян, де бере під увагу всі ті сказані факти, і який прямує до підпису конвенції. Говорячи про розброєння, не треба забувати про становище СССР, Зединених Держав і Японії, яка, покинувши Союз Народів, є у своїх рухах найвільніша від усіх інших".

Дальше читаємо, що по подорожі Ідена, по французькій ноті до льондонського кабінету справи в нічому не змінилися. І треба: або прияти італійський плян, який не жадає ніякого розброєння держав, які є озброєні, а лише можливо деякого порозуміння щодо хемічної війни і дещо уваги в справі бомбардового летунства, — або починати перегони до дальшого зброєння.

Франція приймає першу частину італійського меморіялу, але відкидає другу частину, де говориться про домагання Німеччини.

„Говорять, — читаємо в статті, — що Німеччина в ніякому випадку не вернеться до Женеви. А я є тієї думки, що Гітлер побачивши справді переведене право рівности в цьому пункті, зрозумів би, що — як Союз Народів дальше живе — не бути в ньому може бути похибкою".

Колиж конференція розброєнь мусітиме врешті оголосити свій упадок, тоді держави озброєні не лише вдержать їх рівень теперішнього озброєння, а ще й скріплять його. А Німеччина, не звязана ніякими конвенціями, зорганізує і збільшить свої военні сили.

„Чи є хтось, що зможе їй у тому перешкодити? — питає Муссоліні й відповідає:

„Не думаю, щоб був. І в цьому випадку є лише один засіб проти Німеччини: вхопитися тієї „превентивної" війни. Та ця гіпотеза може виринути в деяких колах, але нарід Франції не прихилиться до неї. Хай про це скаже досвід Порурщини. Франція знає, що на випадок „превентивної війни", не могла би рахувати на солідарну поміч, що в останній світовій війні її урятувало; коли вистарчало, щоб Італія обявила невтральність, а це вже причинилося до стратегічної перемоги над Марною... Сьогодні, колиб Франція захотіла окупувати німецьку територію, то імовірно це викликало би активний спротив. І так превентивна війна стала би правдивою війною...

„Не вірю, що Німеччина, якою править Гітлер, не поставилась би рішуче проти всякої військової акції Франції...

„На випадок, коли конференція розброєнь провалиться, послідовно прийде кінець Союзові Народів".

Муссоліні заявляє, що він ніколи не виявляв якихось симпатій до тієї женевської установи. Та вона всетаки була інколи пожиточна. І він не думав її касувати, а реорганізувати, щоб вона була хосенна для людства. І в той день, коли представники конференції розброєння скажуть, що розброєння це утопія, тоді Союз Народів стратить свою повагу; його політика, що хоч поверховно виключала бльоки держав, стане політикою бльоків, себто передвоєнною політикою. І врешті: „попросять його величність гармату, яка промовить".

„Не без глибокої турботи пишу ці слова. Конвенція розброєння запевнила би деякий період устійнення у европейській і світовій політиці. Упадок же конференції відчиняє двері в невідоме.

„...Народи стомлені пятилітньою крізою живуть уже без надії і вісток про розброєння вже зовсім не читають.

„...Коли будемо шукати, хто відповідальний за упадок конференції розброєння, то це не доведе до нічого іншого, як лише до загострення положення. Кожний буде заходитися, щоб вину звалити на другого, а собі приготовити алібі на майбутнє. Над історичним, глибоким, небезпечним непорозумінням, що ділить Німеччину від Франції, Італія в останніх двох роках зважилася кинути міст: перше пакт чотирьох, пізніше меморандум про розброєння. Більше зробити не було можна. Може Англія, користаючи зі своєї поваги й могутности, ще може спробувати одну карту. В цих останніх тижнях, коли не входить у гру доля міністеріяльних коаліцій, а життя міліонів і доля Европи, — світ жде".

М. З.

Сокільські руханкові курси.

В цїли приготування сокільських гнізд у краю до здвигу, відбулися в мин. тижні отсі руханкові курси:

Дня 19. і 20. ц. м. в **Ходорові** — заступлені були гнізда Ходорів, Острів, Отиневичі, Вовчатичі, Городище Цетнарське, Сугрів, Демидів, Квісело, Лішин, Підлiски, Вербиця і Бориничі. Вправляло 32 побр. і 25 пос. Деякі гнізда вже на курс прийшли гарно підготовані. Інструктори побр. Савяк В. і пос. Фусек Л.

Дня 19. і 20. в **Кожичах** — заступлені гнізда: Кожичі, Жоринська і Зелів. Вправляло 9 побр і 18 пос. Інструктори побр. Березіцький А. і пос. Коцюбяна Д. Крім курсу переведено загальні збори Т-ва.

Дня 19. і 20. в **Городку** — заступлені гнізда: Городок, Мавковичі і Мальчиці. Вправляло 34 побр. і 17 пос. Інструктори побр. Когут Т. і пос. Писарівська Н.

Дня 20. ц. м. в **Пустомитах** — заступлені ще й Лісневичі. Вправляло 22 побр. і 15 пос. Інструктори побр. Андрушків О. і пос. Хоркава І.

Дня 20. ц. м. в **Рудні**. Вправляло 23 побр. і 12 пос. Інструктори побр. Данчевський М. і пос. Палажій О.

Дня 20. і 21. в **Буську** — заступлені гнізда: Буськ, Гуминська і Купче. Вправляло 12 побр. і 7 пос. Інструктори побр. Благітка Е. і пос. Оглій І.

Дня 20. і 21. в **Рогатині** — заступлені гнізда: Рогатин, Фрага, Підбіря, Любша і Пуків. Вправляло 15 побр. і 11 пос. Інструктори побр. Москалевич О. і пос. Заборська А.

Дня 21., 22. і 23. в **Жидачеві**. Вправляло 20 побр. і 15 пос. Інструктори побр. Тихоліз і пос. Фусяк Л.

Прес. реф. С.-Б.

Вступайте до фахових шкіл!

З огляду на те, що багато батьків має саме тепер рішитись, куди післати свої діти, радимо їм звернути увагу на фахові школи. Такі школи в нинішних обставинах швидше запевнюють прожиток і дають людині пізніше більше незалежности. У фахових школах діти можуть придбати не тільки знання, яке приготовляє до якоїсь практичної професії, але і загальну освіту.

Фахові школи діляться на ріжні роди і ступні. Істнують школи: 1) т. зв. нижчого типу (ремісничі і фахово-доповняючі) куди приймають молодь після найменше 4-ох кляс народньої школи, 2) фахові школи ґімназійного типу, куди приймають учнів (ниць), що скінчили 6 чи 7 кляс нар. школи; і 3) фахові школи ліцеальні, куди приймають молодь після 4-кляс ґімназії нового типу, або 6 кляс ґімназії старого типу. Крім того істнують, очевидно ще ріжні фахові курси та вищі фахові школи.

Залежно від маєткового стану батьків та ріжних інших обставин повинні батьки вибрати для своїх дітей ту чи іншу фахову школу, відповідно до хисту дітей та їх здібностей. Треба мати на увазі, що фахові школи обіймають багато найріжнородніших професій. Вибирати треба таку фахову школу, де вчать такої ділянки праці, до якої найкраще надається дана дитина. В засаді до фахових шкіл повинна йти найздібніша молодь!

ДО УКРАЇНСЬКИХ ФАХОВИХ ШКІЛ!

У першу чергу українська молодь нехай заповнить українські фахові школи, а саме

ШКОЛИ „РІДНОЇ ШКОЛИ":

1. Хлопячі фахово-доповняючі школи (для шлюсарів, бляхарів, електромонтерів, столярів, кравців, шевців, фризієрів і т. п. у Львові (вул. Городецька 95), в Перемишлі (вул. Смольки 10), в Станиславові (вул. 3. Мая ч. 18) і Тернополі, вул. Качали 13).

II. **Дівочі Фахові Школи** (кравецтво, білизнярство, трикотарство як головні предмети, а крім крім того домашне господарство, гігієна і загально-освітні предмети). У Львові (пл. св. Юра 5) — фахово-доповняюча школа і в Перемишлі 3-літні шкільні кравецько-білизнярські варстати.

До фахово-доповняючих шкіл, де наука є безплатна, приймають учнів (ниць), що після скінчення нар. школи працюють у ріжних робітнях як практиканти (ки) — термінатори (ки). Отож, щоби вступити до такої школи, треба найперше вишукати собі місце термінатора в приватній ремісничій чи промисловій фірмі. Після фахово-доповняючої школи (засадничо 3 роки) і практики учні здають челядничий іспит і після відбутої практики набувають права кваліфікованих ремісників-майстрів, що мають право вести свої підприємства.

III. **Середня Торговельна Школа** з кооперативним напрямком у Львові, вул. Хшановської 9. До цієї школи приймають хлопців і дівчат після скінчення найменше 7 кляс нар. школи (або 3 кляси ґімназії давнього типу). При школі ведеться **однорічний торговельний курс для абітурієнтів**, а також у міру зголошень відповідних слухачів школа веде також всякі інші торгов. курси, учить світових мов і стенографії.

Рідні Школи мають права прилюдних шкіл.

Інші українські фахові школи:

IV. **Жіноча Фахова Школа Кооперативи „Труд" у Львові**, Ринок 39, 1) 3-літня школа кравецтва, 2) однорічний курс білизнярства і 3) однорічний курс модиярства. До цих відділів школи приймають учениць у віці 14—18 літ після 7 кляс нар. школи.

IV. **Жіноча фахова школа СС. Василіянок** у Львові (вул. Длуґоша 17) кравецтво і білизнярство, куди приймають дівчат після 7-и кляс нар. школи.

VI. **Жіноча школа крою і шиття СС. Служебниць** у Бориславі. Наука треває 3 роки. Приймають учениць щонайменше після 4-ої кляси нар. школи.

VII. **Господарсько-садівнича школа в Милованні** (п. Стриганці н.Дн.). Наука треває 11 місяців. Початок 1. листопада. Приймають учнів у віці 15—24 літ після скінчення найменше 4-х кляс нар. школи. Вписове 15 зол., за науку 5 зол. місячно. Повне удержання коло 25 зол. місячно.

При школі ведеться зразкове господарство, вчать усіх ділянок сільського господарства.

Молодь, що бажає вивчити таку ділянку праці, для якої ще нема відповідних українських шкіл, повинна старатися вступати навіть і до чужих фахових шкіл.

(Докінчення буде.)

НОВИНКИ

— **Трамваєві карти на червень.** У звязку з кінцем шкільного року, що припадає 15. червня ц. р., дирекція львівських трамваїв оголошує, що на червень видасть шкільній молоді півмісячні знижкові карти в ціні 2.50 зол.

— **Вибух петарди.** Нічю з неділі на понеділок у льокалю екзекутиви сіоністичної організації у Львові при вул. Косцюшка ч. 8. вибухла петарда. Вибух знищив бюрове уладження, шиби вилетіли. Возного, що спав у третій кімнаті, сила вибуху викинула з ліжка. Заки приїхала пожежна сторожа, возний вгасив пожежу. Останні гості, що виходили в півночі з бюр, стрінули були якогось хлопця, який сказав сторожеві, що хоче віддати лист комусь в екзекутиві. Чи петарду підложив хтось із якоїсь жидівської політичної групи, покищо невідомо.

— **Страшна пожежа.** В с. Москалівці на Кремянеччині згоріли майже всі хати враз з господарськими будинками. На рятунок прибуло 20 пожежних сторож, між іншим і з Тернопільщини. Проте всі зусилля були даремні. Люди, бачучи, що гине все їхнє майно, в розпучі кидалися у вогонь, щоб рятувати бодай щонебудь. Причина пожежі така: Загорілася сажа в одній хаті і вогонь наслідком зле побудованого комину охопив дах та перекинувся на інші будинки.

— **Кинувся з дитиною під потяг.** Коло Станиславова кинувся під потяг, що надіздив з Хрипвина залізничий кондуктор Осип Сегин з 5-літнім сином. Потяг змасакрував тіло кондуктора, перетинаючи його на дві половини. Дитину, що лежала між шинами, потовкло тільки в голову. Причиною душогубства було непорозуміння з жінкою.

— **Призналася до вбивства чоловіка.** Слідство, ведене в справі таємної смерти залізничника Мих. Дудзінського у Львові, довело до вияснення. Жінка небіжчика призналася, що застрілила його в часі сну. Дудзінську арештовано й відставлено до слідчої вязниці.

— **Краєва хроніка.** У Винниках 24-літний робітник Волод. Мисько, посварившись з жінкою, пострілив її тяжко двома револьверовими кулями. — В Глинній під Львовом згоріло 40 кіп жита і 50 стирт сіна вартости 5.000 зол.

— **Гуси причиною нещастя.** Державною дорогою недалеко Плоешт везло вантажне авто робітників до нафтової сонди. Нараз гуси стали йому посеред дороги. Хотячи їх обминути, шофер завернув возом раптово. Шофер їхав з великою швидкістю й через те двічи перевернулося, при чому поранилося тяжко девять робітників. Одинокий неранений остався шофер Константин. Побачивши нещастя, він збожеволів і з несамовитим криком, що себе вбє, побіг полями. Вкінці виліз на телеграфний стовп, ухопився за дріт і впав мертвий на землю.

— **Обікрали почту.** Перед люблинським судом відбулася сензаційна розправа проти управительки почтової агенції в Ставнині під Холмом, Аделі Сентковської, під замітом, що здефравдувала 8.000 зол., призначених на виплату вчительських і поліційних гаж. Сентковська заалярмувала 1. грудня м. р. телефонічно поліційну станицю в сусідному селі, що на агенцію напали бандити і вкрали 8.000 зол. Однак поліційні доходження ствердили, що ніякого нападу на почту не було. Розправа скінчилася засудженням Сентковської на 4 роки вязниці.

— **Душогубство при допомозі тифу.** Виленська поліція шукає за Саломеєю Якунчер, що вбила свого чоловіка. Вона виїхала перед кількома роками з Вильна, де була занята як модистка, до Варшави. Там вийшла замуж за Лейбу Якунчера. Однак у Вильні мала любовника, з яким спільно рішила позбутись чоловіка. Заразила його бацилями тифу, який подала в їжі. Опісля пропала з любовником без сліду.

— **Вістки з Буковини.** Поліція в Чернівцях зробила мин. неділі облаву на незголошені служниці. Придержано кругло 250 дівчат, з яких 75 задержано в поліційнім арешті. — Купець Мозес Шварц у Чернівцях замурував касету з грішми в стіну і закрив те місце образом. В неділю вечором вломилися злодії до хати і вибрали касету з грішми та інші річи вартости 35 тисяч левів. — Ученицю VI. кл. Леонтину Йонеску в Ясах виключили зі школи за те, що найдено в неї любовний лист. Дівчина з розпуки кинулася під колеса потягу й згинула на місці.

— **Ріжні вістки.** В Ст. Жені ле Ба у Франції експльодували вибухові матеріяли, що знищили три будинки. — Персію навістила піскова хуртовина, якої не памятають від десятьох літ. Буревій повиривав великі дерева і знищив телеграфічні стовпи. — В Нойзальц арештовано міжнародного ошуканця Айзельта, який при переслуханні признався до 2.365 ошуканств у Німеччині. — Столиця СССР Москва має 3 міліони 600 тисяч мешканців.

— **Овсеєнко прокуратором.** Бувший совітський посол у Варшаві Антонов-Овсеєнко, який уступив зі свого становища після створення у Варшаві совітської амбасади, уступив зовсім з дипльоматичної служби. Совітський уряд іменував його найвищим прокуратором СССР.

— **Міжнародній шаховий турнір** скінчився в Будапешті при участи молодших шахових мистців та кількох визначних представників старого покоління. Переможцем вийшла молодь, займаючи перші чотири місця. На 1-му місці станув Ліліенталь, здобувши 11 точок, опісля йдуть Пірц з 10 і пів, Фльор 9, Фрідман 9, Елісказес 9, Грінфельд 8 і пів і т. д. Старий грач д-р Тартаковер знайшовся на 12 місці.

— **Потвора в Лоч Нес рибою.** Нарешті вдалося зловити в англійському озері біля Лоч Нес потвору, якою інтересувався увесь світ. Показалося, що потвора не була вигадкою місцевих спекулянтів, як дехто думав, але справжньою живиною, хоча не такою фантастичною, якою світ собі її уявляв. Складено спеціяльну наукову комісію, яка оглянула її докладно і ствердила, що це риба, так званий король селедців, що в передісторичних часах жив у 150 родах. Звіря довге на 4 метри і широке в найгрубішому місці на 40 цм. Тіло має овальний вид і звужується до голови, що осаджена на довгій шиї й подібна до голови птиці.

— **За шахове мистецтво світа.** У Вайсерштайні в Баварії розіграли два шахові мистці д-р Альохін і Боголюбов у рямцях змагань за світове мистецтво масові партії. Змагання обох мистців велися рівночасно на 95 шахівницях: Альохін грав з 50, а Боголюбов зі 45 противниками. Із сорок пятьох партій Боголюбов виграв 30, 11 було нерішених, а 4 програв. Альохін виграв 36 партій, програв 9, а 5 закінчив ремі. Боголюбов грав точно 5 годин, Альохін 6 годин 15 хвилин.

— **Летунські катастрофи.** Підчас летунського конгресу в Гемпшірі впав на землю військовий літак і спалахнув вогнем. Оба військові летуни згинули. Це девятий цього року нещасливий випадок в англійському військовому летунстві. Від 1. січня п. р. згинуло 15 старшин і підстаршин. Торік було в Англії 38 летунських катастроф, при чому погибли 52 особи.

— **Заховані жіночі фарми.** Дві американські жінки, мандруючи по Німеччині, припадково наскочили на „жіночу фарму", на якій німецький уряд привчає жінок виконувати всі хліборобські зайняття. Жінки там орють, сіють, плекають худобу, взагалі виконують всі фармерські роботи. Про ті фарми уряд ніколи не видав ніяких звідомлень, а також нерадо дивиться, коли їх відвідують чужинці. Здогадуються, що на них гітлерівці привчають жінок самим вести господарство на випадок війни. Підчас останньої війни німецьке сільське господарство значно підупало після того, як мужчини пішли в армію, а жінки не знали, як давати собі з ним раду.

—o—

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

КРАКІВ. Висла — Погонь 2:0 (1:0).
ПОЗНАНЬ. Краковія — Варта 1:0 (0:0).
ЛОДЗЬ. ЛКС — Гарбарня 2:1 (1:0).
ВАРШАВА. Польонія — Стшелец 0:0.

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — Погонь 1 Б 3:0 (2:0).
ЛЬВІВ. Другий Сокіл — Ресовія 0:0.

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Янів 3:0 (2:0).
ЛЬВІВ. Рекорд — Погонь (Стрий) 4:4 (4:1).
ЛЬВІВ. Т. Ш. Л. — Ютшенка 2:0.
ЛЬВІВ. Львовянка — Єгуда (Терн.) 3:1.

ДВІ ПРОГРАНІ РЕВЕРИ В ЧЕРНІВЦЯХ.

В Чернівцях була на ювилею Драгош Води станиславівська Ревера, що в суботу програла з Макабі 1:3, а в неділю з Драгош Вода 2:5.

МЯЧЕВІ МИСТЕЦТВА СВІТУ.

У вісьмох італійських містах почалися в мин. неділю розгривки за мистецтво світу з участю 16 державних репрезентацій. Вислідм першої тури такі: в Неаполі: Мадярщина — Єгипет 4:2; в Мілано: Швайцарія — Голяндія 3:2; у Триесті: Чехословаччина — Румунія 3:1; у Больонії: Швеція — Аргентина 3:2 (!); в Турині: Австрія — Франція 3:2; у Фльоренції: Німеччина — Бельгія 5:2; в Генуї: Еспанія — Бразилія 3:1 (!); в Римі: Італія — Злуч. Держави 7:1.

Найбільшою сензацією є програна високофаворизованої Аргентини, яка тимсамим відпала від дальших змагань за мистецтво світу.

Чи Ви вже зложили книжки або даток на купно доброї книжки для наших братів на заході?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 29. V. год. 7·30 веч. „Довічність". Виступ Л. Сольського. Абон. 21.
Середа, 30. V. год. 7·30 веч. „Довічність". Виступ Л. Сольського. Абон. 21.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 29. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях" Абон. 20.
Середа, 30. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях".

Жидівський Варшавський Артистично-Літературний Театр у салі „Колісею":

Вівторок, 29. травня, год. 8·45 веч.
Середа, 30. травня, год. 8·45 веч.
Четвер, 31. травня, год. 8·45 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Під жаром Туркестану", „Фордансерка".
АТЛЯНТИК: „Загадка" (Гарі Піль).
ВАНДА: „Мельодія сердець".
КАСІНО: „Нічний лет".
КОЛІСЕЙ: „Я не янгол", ревія „Дай устонька тай до побачення".
КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих ліжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Двійник" і ревія: „Бродовський з нами".
МІРАЖ: „Я в день ти в ночі".
МУЗА: „Ніч у Каїрі" (Рам. Новаро).
ПАЛЯС: „Цісарські лови" („Уявер кайзер").
ПАН: „Ніч кохання" (Джозе Мохіка).
ПАСАЖ: „Білий мустанг".
СВІТ: „Її королівська величність", „Біла одаліска".
СОНЦЕ: „Том і Мікс" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Чарівна ніч", ревія „Ідемо на місяць".
ХИМЕРА: „Новий пол".
УТІХА: „Кровавий шлях", „На окраїнах Сагари".

Закордонне радіо.

Вівторок, 29. травня 1934.

Давентрі (1500) 22.30 „Арабеля", оп. Р. Штравса. **Льондон** (342,1) 19.45 Вок. концерт. 20.35 „Пікчер Піпел" (Вечір звуковиків). **Відень** (506,8) 17.55 Рел. пісні, 20.00 „Приборкана гоструха", оп. Геца. **Кошиці** (269,5) 16.30 Циг. музика, 17.35 Спів, **Прага** (470,2) 20.05 Чеська легка музика. **Білгород** (439,8) 16.30, 21.40 Пісеньки, серенади. **Берлін** (356,7) 18.30 Солісти. **Гайльсберг** (291) 21.00 Вес. оповідання, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.15 Солісти. **Кельн** (455,9) 21.20 Фортепян. **Москва** (Сталін 360,6) 17.20 „Отельо", оп. Вердія, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів. 13.30 Циг. музика. 17.30 Скрипка. 18.30 „Зигфрид", оп. Вагнера. **Мілано** (368,6) 20.45 „Ля Сігаль є ля Фурмі", оп. Месажера. **Рим** (420,8) 20.45 Концерт. орхестри.

Середа, 30. травня 1934.

Відень (506,8) 17.05 Сучасна музика. **Братислава** (298,8) 13.55—16.00 Концерт, 16.50 Муз. програма для дітей. **Прага** (470,2) 20.05 Вокальні дуети, **Париж** (1649) 20.45 Симф. концерт. **Люксембург** (1304) 21.45 „Кавалерія Рустікана" оп. Масканія, **Рига** (514,6) 19.05 Гофманові казки, **Берлін** (356,7) 16.00 Легкий концерт військ. орхестри, **Ляйпціг** (382,2) 20.15 „Дас Кетхен фон Гайльброн" оп. Пфіцнера, **Мінхен** (405,4) 12.00 Вок.-інстр. концерт. **Будапешт** (368,6) 13.30 Сальонова музика, **Рим** (420,8) 20.45 „Турандот" оп. Пучінія.

Львівське радіо.

Вівторок, 29. травня 1934.

7.00—8.00 Раннішня авдиція, 12.05, 12.33 Концерт джезу, 15.05 Збіжева біржа, 15.10 Господарські вістки, 15.20 Арії та пісні в супр. фортепяну, 15.40 Ресітäль (альтівка, фортепян), 16.20 Відч. „Чому сонце світить?". 16.35 Забуті шлягери з гр. плит. 17.30 Відч.: „Праця над відбудовою польської держави, 17.50 Лосос, королівський мешканець наших рік, 18.10 Муз. скринька, 18.25 Із симф. музики Р. Вагнера (гр. плити, 19.00 Всячина, гр. плити, 19.10 Більшовицька повість ост. доби, 19.25 Актуальний фейлетон, 19.40, 19.43 Спортові вістки, 19.55 Сільва рерум, 20.00 Вибрані думки, 20.02 „Рожі Фльориди" оп. Л. Фаля; в перерві Відчит про мистецтво, фрагмент із повісти Лаврентієва „Переворот", 23.05 Танкова музика з гр. плит.

Середа, 30. травня 1934.

7.00—8.00 Раннішня авдиція, 12.05, 12.33 Популярна музика з гр. плит, 15.05 Збіжева біржа, театр. репертуар, 15.10 Господарські вістки, 15.20 Віденські перерібки з Гунода, Делібеса, Чайковського (гр. плити), 15.50 Для дітей: „Прогулька на Біляни", пісоньки, „Тайни польської мови", 16.20 Листи та програми, 16.35 Легка музика, пісоньки, 17.30 Відч. „Пошукання шляхів розвитку", 17.50 Відчит із нагоди 500-их роковин смерти Володислава Ягайла, 18.10 Музика, що її слухав король Володислав Ягайло в рр. 1424—1430 (вок. інстр. твори), 18.40 Копаний мяч у львівській окрузі, 18.53 Літ. Фейлетон „Юрій Шароцький", 19.35, 19.38 Спортові вістки, 19.50 Вибрані думки, 19.52 Концерт із циклю „Історія форт. сонати", 20.25 Гр. плити, 20.40 Трансм. з Риму „Турандот" оп. Пучінія; в перервах Фейлетон, комунікати, 23.46 Гр. плити.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.